

**THEMA:
FLUISTERINGEN VAN LICHT**

- 3** – Ubuntu – Amsterdam 750 jaar vluchtingenstad
- 5** – Column: Mijmeringen
- 6** – Belijdenissen
- 8** – Gedichten
- 10** – Schitterende prentenboeken
- 12** – Woordzoeker
- 13** – Adventsmiddag
- 14** – Kerstmis(t)
- 15** – Uit de kerkenraad
- 16** – Gemeente in beweging
- 18** – Collectebestemmingen
- 19** – Agenda
- 20** – Kerkdiensten

Rembrandt: Aanbidding van de herders (1654)

Fluisteringen van Licht

Door Ineke Reinhold-Scheuermann

Luisteren naar verhalen die zich herhalen. Ze beleven in je eigen leven. Zo vol fluisteringen van Licht waren voor Rembrandt de verhalen die hij las.

Vandaar dit imaginaire dagboek-fragment van Rembrandt uit 1654:

Vandaag kreeg ik het schilderij van Bathseba af. Op Bathseba werd David ooit verliefd. Hij stuurde haar man de dood in om haar als vrouw te kunnen hebben. Dat verhaal laat me vandaag maar niet los. Toen ik mij in Amsterdam als schilder vestigde woonde ik in het begin bij Hendrick van Uylenburgh. Hendrick was doopsgezind en had eerst als vluchteling in Polen gewoond. Toen Amsterdam verschillende geloven ging gedogen is Hendrick teruggekomen.

Zijn kunsthandel verkocht ook mijn werken. Op een gegeven moment kwam Saskia, een nichtje van de voor-aanstaande gereformeerde tak van de Uylenburghs uit Friesland daar op bezoek. De vonk sloeg over en we trouwden.

Saskia, was mijn grote liefde. In vijf jaar tijd kregen we vier kinderen. De eerste heette Rombertus naar Saskia's overleden vader die raadsheer aan het hof van Friesland was geweest. De twee volgende waren meisjes en werden naar mijn moeder Cornelia genoemd. Maar alle drie stierven ze voor ze drie maanden oud waren. Titus ons vierde kindje bleef in leven. Maar toen stierf Saskia. Geertje nam haar plaats in, droeg haar sieraden en zorgde voor Titus. Saskia's erfenis

maakte dat ik geld had. Dat zou ik bij hertrouwen verliezen. Ik beloofde Geertje met haar te trouwen maar kwam mijn woord niet na. Zes jaar later werd ik smoorverliefd op Hendrickje. Geertje moest uit de weg en ik zorgde ervoor dat ze in het Spinhuis werd opgesloten. Mijn schilderij van Bathseba (Hendrickje) is nu af. Maar ben ik die David?

Hendrickje mijn huidige vrouw met wie ik opnieuw niet trouw om de inkomsten uit Saskia's erfenis niet te verliezen, moest vandaag naar de Westerkerk komen voor een gesprek. Ik neem nu even de ruimte om van dat Bathseba verhaal los te komen. Bijna kerst: ik ga Lucas 1:26-38, 46-55 en 2: 1-20 lezen. Ongelooflijk ongetrouwd moeder worden en dan juichen. Wat een vertrouwen op die fluisterende Stem!

Lees verder op pagina 2

Wat een licht, wat een ruimte om het nieuwe leven te beleven! Maria, ze laat zich niet klein krijgen alsof ze al dat duister gefluister van schande om haar heen niet hoort. Hoe komt ze aan dat gevoel dat ze er mag zijn zoals ze is en dat dat kind, zoals het komt, welkom is? Ze gaat het "God redt" noemen!! En dan dat loflied dat uit haar losbarst. Vol geloof in Gods barmhartigheid. Dat, wat hoogmoedigen in hun hart overleggen, verstrooid zal worden en dat eenvoudigen de ruimte zullen krijgen. Waar haalt ze het vandaan? Luisterend, fluisterend inzicht? En dan opeens die Jozef, die ontdekt dat Maria zijn ondertrouwde vrouw niet van hem zwanger is en die dan toch bij haar blijft. Wat had ik in Jozefs plaats gedaan? Zou ik, straks alles loslaten om dat kind te kunnen redden? Eerlijk gezegd: 'neen'. Maar deze Jozef zet er zijn schouders onder!!

De deur gaat open. Hendrickje komt binnen. Ze ziet er bedrukt uit. 'Wat is er?'
'De ouderlingen, ze hebben me zó vernederd. Ik ben een hoer en een helemaal foute vrouw. Krijg ongetrouwd een kind!! Kom in de hel!!'
Snikkend vliegt Hendrickje in mijn armen. Ik tracht haar te troosten. Samen met Titus is ze het houvast in mijn leven. Hoe kan ik haar écht troosten? Mijn woorden schieten te kort. Opeens beseft ik wat dat verhaal, dat ik las, *mij* nu zeggen wil. En ik zeg: 'Hendrickje, de bijbel ziet het anders! Ik zal het je laten zien.' En ik begin aan de ets.

Ik zie: De ongehuwde moeder Maria. Ze ligt in het licht en kijkt verwonderd naar wat deze geboorte teweegbrengt. Ze heeft haar zwangerschap zo vol vreugde met Elizabeth durven delen. God zo intens toegejuicht. Ook die veelzeggende fluistering dat haar pasgeboren zoontje "God redt" zal heten, doet haar en haar kind innerlijk glimlachen. En ik zie al die gewone diverse mensen, die zich naar het licht toe geroepen voelen. Zijn die afgekomen op die fluistering van barmhartigheid, vrede en gerechtigheid waar dit kind voor zal staan? Dat luisteren naar elkaar over grenzen heen? Kunnen ze het geheim doorgronden van dat hout waar ze op leunen?
Ja, en daar zie ik Jozef. Hij zet zijn schouders er onder. Beschermend naar Maria en kind toe. Uitnodigend naar alle mensen die alles wat dit kind brengt samen willen doorgronden. Ik zie het voor me en ik ets.

Als de ets klaar is laat ik hem aan Hendrickje zien en zeg: "Die ouderlingen in de Westerkerk. Wat ze tegen jou gezegd hebben slaat echt nergens op. Kijk wat me in dat Bijbelse verhaal toegefluisterd is:"

'Hendrickje, zie je hoeveel verlichting God schenkt aan die ongehuwde moeder die een kind baart? Rondom Maria moet ook duister gefluister te horen zijn geweest. Dát gefluister laat ze van zich afglijden en ze laat Gods verlichtend fluisteren in zich doordringen. Jij, je mag je óók verheugen op ons kind. Ja *ons* kind, Hendrickje, ik zou niet zo ver als Jozef gaan – hoewel ik hem daarvoor bewonder – maar ons kind is welkom. Laten we ons erop verheugen en samen die fluisterende Stem, die me zo raakt, ervoor danken. Ook al zijn we officieel niet getrouwd, *ik* zal ervoor zorgen dat dit kind van Rhijn als achternaam zal krijgen! Want ik ben zijn of haar vader!!

Die avond kijken we voor het slapen gaan samen naar de ets van het verhaal dat ons zoveel verlichting brengt.

P.S. Maanden later kregen we een dochter en het lukte me haar als vader te erkennen en haar naar mijn moeder te noemen: ze heet Cornelia van Rhijn.

Ubuntu .. Amsterdam 750 jaar vluchtelingenstad

Door Thijs van Hoogstraten

Voor ik hier heenging, naar dit symposium in onze eigen Singelkerk, had ik ter voorbereiding wat feiten opgezocht, op de zeer informatieve site van Vluchtelingenwerk*. Dat er 38.377 asielaanvragen waren in 2023. Op 17.925 werd beslist, en voor 80% daarvan volgde een verblijfsvergunning, enzovoorts. Want dat had ik gedacht. Dat dit symposium, een initiatief van ons doopsgezinden en "Amsterdam 750", daarover zou gaan. Cijfers, feiten, beleid. Het asielgebeuren als academisch probleem.

onzegbaar optimistisch. Vier jaar heeft de maakster hen gevolgd. "Ja" zegt ze "Onwerkelijk dat wij ze met twee uurtjes vliegen konden spreken, op hun tocht. En dat zij zo aan het ploeteren waren".

Een ronde-tafel-gesprek kon niet ontbreken, onder leiding van de vaardige dagvoorzitter. De centrale vraag was hoe Amsterdam gastvrij kan blijven. Veel behartigenswaardigs werd gezegd, ook door Rutger Groot Wassink, onze Amsterdamse Wethouder Sociale Zaken. Hij liet zich niet meenemen door de stemming van "alles wordt hier minder". "Alles kan hier beter worden" is eerder zijn credo. Het gesprek, dat moet betere kansen krijgen, dat vonden alle tafelnoten

Maar zo werkte het niet, zo was het niet. Toen ik die ochtend binnen kwam in de warme kerk, na een vertraagde tramrit door een sneeuwrijk Amsterdam, trof ik daar ruim 100 deelnemers, jong en ioud voor wie een heel ander accent aan de dag werd gegeven dan feiten en cijfers. De dagvoorzitter - Joep Stassen - signaleerde het: "preken we hier voor eigen parochie? Maar dat is ook goed voor de verbinding".

Inderdaad werd er ook een beeld gegeven over de mechanieken van het vluchtelingenbedrijf. De Verdragen, zoals het Vluchtelingenverdrag 1951 en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, en zo ook nog het Kinderrechtenverdrag van 1989. Dat het bijna niet mogelijk is om "legaal" te vluchten uit je land, oorlogsdreiging en vervolging ten spijt, en dat het net zo moeilijk om daarna binnen te komen in "Fort Europa".

Maar meer nog ging het er over hoe het is om vluchteling te zijn.

We hoorden een vraaggesprek met schrijver Babah Tarawally, gevlucht uit Sierra Leone, vele jaren terug. Hoe het was om wel opgevangen maar niet ontvangen te worden. Hoe hij vanuit het AZC in Drachten was afgestapt op een lokale voetbalclub en zich zelf had ingeburgerd. Hoe hij in Nederland het *Ubuntu*, het Afrikaanse beginsel van "samen-verbonden, niet ik ben, maar wij zijn" had gemist.

En dan was er het interview met filmmaker Els van Driel. Twee documentaires maakte zij: *De Asielmachine* en *The shadow game*. Deze laatste gaat over de helletocht die tien minderjarige vluchtelingen maken op hun tocht door Europa. Veelal te voet, duizenden kilometers, grenzen, hekken, kou en mishandeling, maar ergens ook

Lees verder op pagina 4

* website – www.vluchtelingenwerk.nl

Heb ik nu academisch antwoord gekregen op mijn vragen over feiten, cijfers, en beleid?

Nee dat niet. Maar wel een kaleidoscopisch beeld, van waar we in Amsterdam voor worden geroepen. Zo heb ik een ontmoeting met iemand van "Takecarebnb". Zij koppelen statushouders en gastgezinnen aan elkaar. "Stel je huis drie maanden open, deel je wereld, je krijgt er hun wereld voor terug" dat is hun motto. Ik beloof ze te vermelden in mijn stukje, bij dezen*.

Ook spreek ik een grootmoeder die betrokken is bij wakes die maandelijks plaatsvinden voor het stadhuis. "Wij zijn een groep bezorgde Amsterdamse burgers", zo staat op hun website*. "Amsterdammers waken voor een humaan asielbeleid". Maar hier zit veel meer achter besef ik wel, zeker als ik daarna de website opsla en bijvoorbeeld lees van hun acties in de Griekse vluchtleiningkampen.

Tenslotte: ik zit naast een jongeman uit Castricum. Hij belast zich met het opzetten van ontmoetingsmaaltijden daar en zoekt naar meer verbinding met anderen. Oja, dan ik ken weer iemand die betrokken is bij de "havendiners"*, een Amsterdams initiatief dat al loopt sinds 2015. We wisselen mailadressen uit. De lunch die hierop volgt is heel speciaal, en afkomstig uit een Syrisch keuken.

En waar hebben we het dan niet over gehad? Niet over de verstopte asielketen, niet over de ellendige wachttijd voordat over een asiolverzoek is beslist. Niet over de ongedocumenteerden, waarvan er in Amsterdam zo'n 10 à 30.000 (!) zouden rondlopen, aldus schattingen. Niet over de arbeidsmigranten. Tja, niet over cijfers, feiten en beleid. Wel over elkaar tegemoet treden. Wat uiteindelijk al 750 jaar past bij Amsterdam. Ja, deze dag ging minder over opvangen, meer over ontvangen. Kansen genoeg.

Tenslotte: het kader van deze dag werd ook gevormd door The Spirit of Amsterdam, een initiatief waar 35 kerken en moskeeën aan meededen. Wij genoten in ons eigen gebouw, dat weekend, nog van veel zingen en muziek en van een Preek van de Leek van wethouder Marjolein Moorman. Kortom, het kon niet op wat inspiratie betreft. Met dank aan al degenen die namens onze gemeente voor dit alles zorg hebben gedragen.

Ik sta buiten. De sneeuw is weg. Het besef dringt door: je overziet niet alles, maar het zindert wel na. Om bij het thema van dit kerstnummer van idA te blijven: **dit symposium was méér dan een fluistering. Geinspireerde decembertijd, lezer!**

* websites
– www.takecarebnb.org
– www.sosmoria.eu/wake/amsterdam
– www.havendiners.nl

Mijmeringen

Door Karen Lammers

Na het herdenken van de mensen wier levenslicht het afgelopen jaar is gedoofd, de laatste zondag van het kerkelijk jaar, eind november, begint de donkerte zich te vullen met licht. Eerst met een fluistering van licht, die eerste advent, maar vervolgens elke adventsweek met steeds meer schittering. De aarde draait ons nog iets langer en dieper de donkerte in maar na de winterzonnewende beginnen ook de dagen weer te lengen. December is een maand van bitterzoete geborgenheid, vol met kleur en sfeer, een uitnodiging tot inkeer en stilte.

Ik heb een uitgesproken voorkeur voor stilte en voor dromerigheid. Natuurlijk zijn er waardevolle luidere momenten van serieuze uitwisseling van gedachten, een schaterlachende grap of aanzwellende muzikale klanken. Maar in stilte komen ideeën, inzichten en ervaringen op dieper, intiemer niveau. Dat is de plek waar ik graag vertoef. Daarom houd ik van het wetenschappelijk onderzoek omdat het zich begeeft daar waar het niet weten is. Daarom ook houd ik van het geloof omdat het ruimte geeft aan het ongerijmde, dat waarover men nauwelijks kan spreken maar het des te beter kan ervaren. Het meest in stilte en rust.

In deze tijd van het jaar heeft de koude winterlucht, frisprickelend op de huid, vaak een schemerachtig blauwpurperen licht dat alles rondom, huizen, bomen en planten, dieper kleurt en de beleving intensiveert. En de regen zorgt dan voor een buitengewone helderheid, alsof alles schoongewassen is. Atmosferisch is deze schoongewassen helderheid lichtend en opgewekt stemmend. Het zonnig winterochtendlicht is warm in zijn koude en twinkelt de bladeren van de bomen die nog getooid zijn met blad, oranje-goud of groengoud en omlijnt stammen en takken zilver- of goudrandig. Fluisteringen van licht als het ware. Stilte is zoveel krachtiger dan luid.

Even buiten een klein Italiaans dorpje in Le Marche leeft een handvol nonnen. Tot welke orde ze behoren weet ik niet. Ze wijden hun leven aan het bidden voor de wereld en leven van wat de mensen hen brengen. Hun gerichte en toegewijde aandacht in gebed en hun manier van leven heeft me diep bewogen. Fluisteringen tot het Licht om verlichting.

In *Der Himmel über Berlin*, een film van Wim Wenders, horen de twee engelen Damiel en Cassiel alle gedachten en gebeden van mensen, fluisteringen om licht zou je kunnen zeggen, en staan ze hen, onzichtbaar en onhoorbaar, terzijde. De film heeft veel om over na te denken. Toch vind ik die twee engelen een ode aan de voelbare maar ongrijpbare aanwezigheid. Een troostende kracht die je kunt ervaren door gebed of in stilte in verbonden-

heid met wat de natuur ademt. Fluisteringen vanuit het Licht, zeg maar.

Bij de vierde Advent aangeland, wordt met kerstavond en de ochtend erna uit volle borst gezongen. Hymnen over de herders die bij nacht in het veld lagen en over de roos die zo wonderlijk ontloken is in barre winternacht, over het licht dat schijnt in de duisternis. Maar het meest ingetogen is het 'Stille nacht', dat heel zacht, bijna fluisterend wordt gezongen. Muzikale fluisteringen van licht.

Moge het komende jaar gedragen worden door fluisteringen, door stilte, door gebed en door ontvankelijkheid voor de zachte krachten.

Wings of desire; een van de engelen uit de film van Wim Wenders (1987)

Belijdenissen

Op woensdag 6 november jl. vond de belijdenisavond plaats in de Singelkerk. Zeven catechisanten, die samen catechisatie en periode naar de doopdienst toe hebben beleefd, lazen hun belijdenis voor in deze bijzondere kerkenraadsvergadering met gemeenteleden, familie en vrienden. De avond werd druk bezocht, de sfeer was warm en open in geborgenheid.

Elke belijdenis vertelde een persoonlijk verhaal, over het leven, over geloof, over verbinding, over donker en licht. Er werd aandachtig geluisterd, er was interactie in de vorm van een bemoediging, een vraag, een delen van herkenning. Het is niet overdreven te stellen dat eenieder daar in dat historische gebouw aan het Singel zich verbonden wist. Op zondag 10 november jl. vond de doopdienst plaats. Bij die gelegenheid deelde elke dopeling nog een kort, saillant deel uit zijn/haar belijdenis, dat we met permissie in deze idA mogen afdrukken.

Eric Haas

Er leiden veel wegen naar Rome en naar God. God spreekt vele talen. Ik ben grootgebracht met de christelijke taal en spreek ook andere. Mijn moedertaal is me het meest vertrouwd. Maakt dat mij een Christen? Waarschijnlijk. Geloven gaat voor mij voorbij het weten van het verstand. Dat schuilt al in het woord. Het openbaart zich door de weg naar binnen en misschien omhoog en omlaag, in en via de natuur, de muziek, de kunst en in het contact met anderen. Het laat zich niet beredeneren. Gisteren legde ik mijn beste vriend - we kennen elkaar sinds middelbare school - de stap uit die ik gemaakt heb. Hij riposteerde: 'Aha, back to the roots dus!', waarop ik zei: 'Nee, vooruit naar de roots.'

Heleen Rogaar

Wat vroeger was kan je niet veranderen. Je kunt er alleen vrede mee sluiten. Dat is mij, dankzij de Bijbelaars, gelukt. Het woord vergeving kwam op mijn pad en opeens bleek ik dat te kunnen. De ruimte die daardoor is ontstaan, vervult mij met diepe dankbaarheid. Het is heel bijzonder om dit zo intens met de gemeente te beleven.

Ties Rotteveel

Eén van de plekken waar ik licht door de ramen naar buiten zie schijnen is de Singelkerk. Een plek waar je veel kan leren over liefde en verbinding als je heel goed luistert naar wat er tussen de regels gezegd wordt. Wij zijn samen God. Waar mensen samen verbinden, ontstaat God en dan kunnen wonderen gebeuren. Zo ontstaat het licht dat door de ramen naar buiten schijnt en het vuur weer kan aansteken bij mensen bij wie het licht al lang geleden is uitgedoofd.

Hendrikje Leegte

Ik vind het soms lastig om woorden te geven aan geloof terwijl ik precies weet hoe het voelt: vertrouwen. Mijn geloof is een diep vertrouwen binnen in mij. Een vertrouwen in mijzelf en een bepaalde standvastigheid in wie ik ben. Een vertrouwen in anderen en het gevoel dat je mensen hebt om op terug te vallen. Een vertrouwen in het goede en een soort gevoel van 'alles komt wel goed'. Dat hoe moeilijk ik het soms ook heb, ik leer van deze periode en dat het binnenkort beter zal gaan. Dat tijd wonden heelt. Dat hoe je je soms voelt niet voor altijd is. Als ik alleen ben, voel ik me het dichtst bij God. Dan lig ik in mijn bed en zit mijn hoofd vol met zorgen en gedachten. Pagina's van mijn dagboek volgeklad. Dan voel ik me het meest alleen. Alsof ik helemaal alleen die gevoelens moet trotseren. Maar ondanks dat alles, ben ik niet alleen. Het is een soort heel logisch iets. Een gevoel dat heel diep in mij zit en wat er al zo lang als ik me kan herinneren heeft gezeten. Een bepaalde geborgenheid. Een vertrouwen op iets buiten mijzelf dat over me waakt. Ik ben een kind in Gods hand. Een schaapje in de kudde, en hoe ver ik ook daarvan verwijderd raak, iemand zal me altijd komen zoeken. Het zijn beelden waarmee ik ben opgegroeid en zinnen die ik vaak heb gehoord, maar ze geven me zo veel kracht.

Cornélie Fortuyn

En nu beken ik mij dus. Hier, met deze doopsbelijdenis. Ik ga staan voor wat we hier met z'n allen doen. Ik heb ervaren dat de Gemeente om mensen heen gaat staan en ook echt wat doet als het lastig is, spontaan en eigenlijk stilletjes. Dit gebeurt gewoon. Maar eigenlijk is dit heel bijzonder. Daar wil ik graag onderdeel van zijn.

Belijdeniscatechisanten tijdens een weekend in Dopers Duin (Schoorl)

Adriaan Krans

Eerlijk gezegd twijfel ik of iets als God bestaat. Waar ik in geloof is dat iets als God óntstaat, als mensen samenzijn, in zichzelf of in een groep, en het goede doen. We moeten er zelf voor zorgen dat het goddelijke, het goede ontstaat. Allereerst als brengplicht, en pas dan als haalrecht. Eerst geven en dan pas ontvangen. En ik hoop dan zelf – omringd door het goede - meer te leren ontvangen. Dat kan ik nog niet zo goed. Ik hecht er waarde aan om jou te helpen, maar moet nog beter leren om me te laten helpen omdat ik het waard ben. Met die brengplicht bedoel ik, dat ik niet op een zegen van boven moet wachten, maar zelf mijn best moet doen het goede na te streven. Als we samen op die manier ons best doen brengen we God een beetje op aarde. Bottom up in plaats van top down.

Zo bezien heb ik voor mezelf het eeuwige dilemma van de fladderende pagina's hierboven [lees: in de Singelkerk] opgelost: vliegen ze in of vliegen ze uit? Nu weet ik: ze vliegen uit. Van de mensen - naar boven.

Gwendolyn Verbraak

Mijn geloof is pril, maar het voelt goed om me uit te spreken tegenover de gemeente die me zoveel heeft gegeven. Ik hoop dat de oefening in geloofsvertrouwen me zal helpen de dalen minder diep te maken en de pieken minder onzeker. Ik verlang naar het rustige, vertrouwde midden. God is voor mij een beschermende aanwezigheid tot wie ik me richt uit een verlangen naar geborgenheid. Ik geloof dat het goddelijk is als er mensen op mijn pad komen die me vertrouwen geven. Tijdens de diensten in de Singelkerk krijgen de verhalen uit het Evangelie meer betekenis voor me. Ik vind het bevrijdend hoe Jezus de menselijke tekortkomingen met liefde aankijkt en omarmt. De Heilige Geest ervaar ik in de ogenblikken waarop ik boven mezelf uitgetild word, bijvoorbeeld door de zachte blikken van mensen en door de lieve glimlach van mijn dochter als ze thuiskomt. Ik hoop dat de veiligheid van de gemeente mij de kracht zal geven om van betekenis te zijn voor mijn naasten.

DAGEN TELLEN

tellen de dagen anders
nu het jaar ten einde loopt
de feestverlichting in de bomen hangt
haat tot bezinning noopt

vragen de kinderen meer
nu de winkels overlopen
vluchtelingen worden weggezonden
israëlis en palestijnen nergens meer op hopen

zingen de koren zich leeg
in versierde volle kerken
kruipen de mensen bijeen in
kroegen waar tappen volop werken

tellen de dagen anders
nu de sterren stralen in het zicht
en liefde zich verlegen hult
in een fluistering van licht

DE STAD

het is donker in de stad
op weg naar het nieuwe jaar
kruipt het verkeer langzaam
door de straten en over de pleinen

het is druk in de stad
de etalages worden opgesmukt
en feestverlichting aangestoken
de eerste kerstbomen verkocht

het is dreigend in de stad
demonstranten schreeuwen woede
tegenstanders worden kleingemaakt
geweld hangt in de lucht

het is mooi in de stad
de grachten spiegelen de gevels
in schaduwen van golvend grijs
in stille hoeken ademt een gedeeld verleden

het is laat in de stad
de dagen zijn geteld
in talmende tijd is er even zicht
een fluistering van licht

DECEMBER

de woorden zeggen we niet
zomaar als de dagen zich
verder korten het donker
zich uitstrekt over de daken

woorden van hoop op
kleur en leven kinderen
dansend op tijdloze muziek
koesteren kussen knuffelen

woorden van belofte een
nieuw jaar en onschuld
in de verwachting van vrede
op aarde en engelen alom

woorden van liefde
tegen haat en oorlog
gehoord en gezien in
een fluistering van licht

VROEG DONKER

in de stad luiden de klokken
in vroege schemering de nacht
breidt zich uit over de daken
de sneeuw hoog boven wacht

fietsers ingepakt tegen wind
en kou snellen ijlings voort
de tijd tikt zachter in de stilte
wordt een zacht geruis gehoord

bij het wachten in het donker
worden de nachten zwaar
we tellen de dagen tot aan
de grens van 't nieuwe jaar

de sterren worden langzaam helder
aan de hemel is er steeds meer zicht
we luisteren door onze adem naar
een fluistering van hoop en licht

Schitterende prentenboeken

Door Albertine Wendte-Voncken

De donkere dagen voor Kerstmis doen hun naam eer aan, want het lijkt alleen maar donker te zijn. Als je naar je werk fietst is het donker en als je naar huis terugfietst nog steeds. Wanneer je het geluk hebt dat het niet regent kan je misschien overdag nog een straaltje zon oppikken, maar al te vaak lijkt die zich ook te verschuilen achter een wit wolkendek. Ook mijn gedachten hebben de neiging de donkere hoeken op te zoeken en mijn energie bereikt een dieptepunt, terwijl het de drukste tijd van het jaar is.

Juist dan is het belangrijk om op zoek te gaan naar schitteringen van licht om weer sprankjes van hoop te vinden. Het helpt mij om bewust het licht op te zoeken en te proberen om het ook werkelijk te zien. Het kan namelijk ook prachtig zijn in deze tijd van het jaar. Overdag heeft het zonlicht op heldere dagen door de late en langdurige schemering een groot deel van de dag een warme kleur, waar het licht in hoogzomer al snel meer blauwgekleurd en koel is. En als je in die donkere dagen het geluk hebt dat het sneeuwt zijn er overal ijzig witte schitteringen van sneeuw en heeft de lucht een helderheid die benadrukt wordt doordat er zoveel minder geluiden zijn door de demping van het pak sneeuw.

voorleest. Kijk eens, wanneer je een vertaald kinderboek in handen hebt, naar wie de vertaling gemaakt heeft. Een vertaling of hervertelling van een echte kinderboekenschrijver geeft het boek een extra laag.

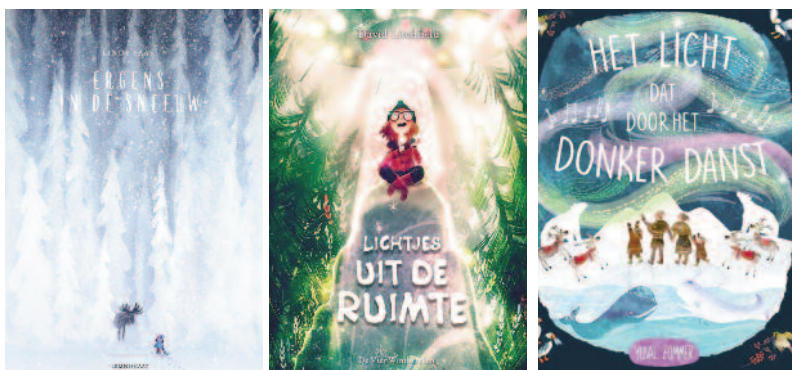
Het derde boek is *"Het licht dat door het donker danst"* van Yuval Zommer, die, net zoals de andere twee, zowel de tekst als de illustraties maakte. Zommer maakte onder andere de serie "The Big Book of...". Bette Westera vertaalde dit boek naar het Nederlands en dan weet je dat het goed zit, zeker met gedichten, want zij is een prominente kinderdichter, die onder andere Uit Elkaar en Doodgewoon schreef. Zeer regelmatig als ik een boek op rijm lees en voel hoe lekker het loopt, dan is het van Bette Westera. De tekst, die over het noorderlicht gaat, leest als een gedicht of een gebedje: liefelijk, maar niet zoet.

Hoe maak je eigenlijk de kleur wit? Zeker met aquarellen, dat vaak gebruikt wordt voor kinderboeken, zijn lichte kleuren een uitdaging. Meestal is je ondergrond wit en kleur je die in met aquarelverf, maar als je wit wil tekenen dan moet je ruimte openlaten of achteraf kleine versieringen maken met witte plakkaatverf op de donkere aquarel ondergrond.

Dat is precies wat deze illustratoren hebben gedaan. Linde Faas gebruikt waarschijnlijk een dunne plakkaatverf of mengt aquarelverf met plakkaat. Dat geeft mooie contrasten van donker en licht, vooral grijs, blauw en zwart tegenover helderwit.

De tekeningen van David Litchfield zijn prachtig kleurrijk met geel, groen en roze. Wanneer hij het licht wil laten zien verdunt hij de tekeningen, bijvoorbeeld om het vallend maanlicht te laten zien. Wanneer iets echt wit moet zijn spaart hij de ruimtes uit en hier en daar versiert hij het met kleine sprankeltjes van lichte of helderwitte plakkaatverf. Yuval Zommer lijkt een gemengde techniek te gebruiken met aquarel, plakkaatverf en vermoedelijk ook collage. Door zijn groenblauwe platen danst het noorderlicht met haar prachtige kleuren, groen en roze, doorspekt met witte strepen van een sneeuwstorm.

Deze drie boeken zijn allemaal een genot voor het oog en brengen weer een beetje vrolijkheid in de donkere dagen. Misschien is dat juist wat we in deze donkere dagen moeten doen, net zoals de illustratoren dat doen: ruimte maken voor het licht of zelf de lichte versieringen aanbrengen in het donker. Ik wens u schitterende donkere dagen en een licht nieuwjaar.

Drie prentenboeken kreeg ik aangeraden bij het thema "Schitteringen van Licht". De eerste, *"Ergens in de Sneeuw"* van Linde Faas heb ik vorig jaar al besproken. Het tweede boek is *"Lichtjes uit de Ruimte"* van David Litchfield. Het gaat over een meisje Emma dat bezoek krijgt van een vriendelijk buitenaards wezen. In de jaren die volgen blijft Emma contact zoeken met het wezen, maar het reageert niet. Pas wanneer ze een oude dame is hebben ze opnieuw contact. Dan leert ze een belangrijke les met een echte kerstboodschap en ook al klinken buitenaardse wezens niet heel "Kerstig", de thema's van dit boek: magie en familie, horen toch echt in deze tijd thuis. Litchfield, ook bekend van "De Beer en de Piano" schreef en illustreerde dit boek. Joukje Akveld schreef in dit boek de Nederlandse tekst, die helder en mooi is en lekker

Woordzoeker

Doperse woordzoeker 24/25

L	X	G	V	F	D	R	U	I	L	L	X	R	X	C	T
C	O	V	R	K	G	P	M	A	E	K	O	F	F	I	E
Y	L	G	I	E	U	M	D	G	S	R	A	A	K	J	G
G	T	M	J	R	E	Y	N	O	R	T	E	A	T	R	S
M	A	F	H	S	J	I	X	O	L	C	L	R	K	X	D
S	V	T	E	T	S	B	O	J	O	I	E	L	D	K	G
U	R	C	I	C	M	S	D	L	L	T	E	T	U	C	T
Q	X	A	D	M	B	U	L	A	S	A	O	B	F	Q	T
R	Y	Z	A	D	G	E	J	O	P	E	M	C	O	Y	L
M	R	M	O	J	C	C	K	G	K	R	K	E	D	L	E
Q	S	O	E	T	W	Z	E	O	N	I	E	A	Z	E	G
X	P	I	E	N	O	U	M	T	Q	I	X	E	T	M	R
H	F	K	Y	N	N	S	E	S	G	K	P	K	M	C	O
C	F	P	J	M	T	O	J	I	Y	E	Z	F	U	I	X
A	L	E	B	J	I	B	E	D	N	T	E	X	S	S	J
B	R	E	K	E	R	P	N	E	K	E	L	L	W	J	W

- BACH
- DOOP
- KAT
- KOSTER
- LEEGTE
- MENNO
- ORGEL
- ROOS
- VRIJHEID
- BIJBEL
- JEUGD
- KERST
- KUS
- LEKENPREKER
- NIEUWJAAR
- PINGJUM
- SINGEL
- ZON
- COLLECTE
- KAARS
- KOFFIE
- LAM
- MEERPAD
- OLIEBOL
- QULLT
- TOEKOMST

Adventsmiddag in de Singelkerk

Zij beefde en sloeg de handen voor het gezicht.
Maar Gabriël zei:
„Wees maar niet bang, Maria.”
Toen vertelde Hij haar alles wat God gezegd had.
Maria luisterde.
O, wat luisterde zij!
Zij boog het hoofd.

Helemaal begreep zij het niet.
Maar wèl, dat het God was die dit van haar wilde.
Dus moest zij gehoorzaam wezen.
„Het moet maar gebeuren zoals God het wil,” fluisterde zij.
Toen verliet de Engel Gabriël haar.
En ging terug om het God te vertellen.

Zoals al vele jaren gebruikelijk vieren wij weer met alle gemeenteleden gezamenlijk een Adventsmiddag in de Singelkerk. Dit jaar is deze viering op donderdag 19 december 2024.

De organisatie is in handen van Ewoud Roos. We zitten in een wijde kring onder de kerstboom in de kerkzaal. En als van ouds is er muziek, we zingen samen, lezen verhalen en gedichten.

Iedereen is van harte welkom!

Aanvang: 14.00 uur; einde omstreeks 16.00 uur
Inlichtingen bij Nieske van der Zijpp (tel. 06-22389645).

*Uit: D.,A. Cramer-Schaap, Bijbelse verhalen voor jonge kinderen;
A. Evers, illustraties.*

Kerstmist

22 december 2024, 10.30 - 11.30 uur
Kinderkerstfeest in de Singelkerk
voor het hele gezin

Een magisch feest van licht en verhalen,
in samenwerking met Hakim.

Aanmelden kan bij Liliane: l.vandersteur@vdga.nl

Uit de kerkenraad van 14 november

Met trots is de belijdenisavond van 6 november en de doopdienst op 10 november nabesproken. Wat een feest! Zeven nieuwe leden hebben we verwelkomd in onze gemeente. Ook zijn er wat verbeterpunten besproken, maar die waren in feite allemaal terug te voeren op de luxe dat het zo'n grote groep was. Belangstellenden voor belijdeniscatechisatie kunnen met Henk Leegte contact opnemen.

De stichting beheer van Doopsgezind Amsterdam en Chris van Eeghen

In deze vergadering was Chris van Eeghen onze gast. Chris was van 1979 tot 1983 lid van de kerkenraad en in zijn tijd ontstond de wens om het financieel beheer en vastgoedbeheer van de gemeente onder te brengen in een aparte stichting, de Stichting Beheer. Chris is vanaf de oprichting ervan voorzitter geweest. En is zodoende vanaf 1979 non-stop en belangeloos betrokken bij het bestuur van de kerk.

De huidige kerkenraad heeft hij over het ontstaan, de structuur en de verantwoordelijkheden geïnformeerd. Erg nuttig en informatief omdat kerkenraad en Stichting Beheer op vele terreinen samenwerken, zoals bijvoorbeeld bij de realisatie van de plannen voor onze laatste aankoop op de Nieuwendammerdijk in Amsterdam Noord. In de stichting is momenteel veel juridische expertise aanwezig en deze deskundigen werken momenteel aan een herziening van de statuten van Doopsgezind Amsterdam.

De kerkenraad benoemt ieder jaar in december de leden van het bestuur van de Stichting. Dat is steeds een benoeming voor één kalenderjaar. Omdat Chris van Eeghen zijn inzet voor de stichting per januari a.s. beëindigt zal de Stichting na 41 jaar een nieuwe voorzitter krijgen.

We zullen Chris later op passende wijze bedanken.

Collecterooster 2025

In deze vergadering zijn de projecten vastgesteld die in het collecterooster van 2025 zullen worden opgenomen. We hebben gekozen voor de volgende Amsterdamse doelen en projecten:

- Stoelenproject
- Kruispost
- Stay Tuned
- Harriët Tubmanhuis in Zuidoost
- Regenboogstichting, project schuld-hulpverlening 'Uit 't Krijt'
- PWA-Manege Amsterdam; waar speciale activiteiten zijn voor kinderen vanaf 7 jaar en volwassenen met een beperking.

Op hoogtijdagen zal gecollecteerd worden voor de eigen gemeente en daarnaast zal ook gecollecteerd worden voor de landelijke- en internationale projecten van de ADS. In de IdA zullen de projecten uitgebreider toegelicht worden.

Het Zon'shofje

In dit hofje zijn 35 woningen voor studenten. De maximale verblijfsduur is 5 jaar. Omdat tegenwoordig veel studenten een periode in het buitenland stagelopen of studeren, willen wij onderhuur blijvend faciliteren. We vinden het belangrijk dat hiervoor criteria opgesteld worden. Het is namelijk niet de bedoeling dat de studenten aan de onderhuur verdienen en ook vinden we het ongewenst als studenten meerdere keren per huurperiode voor langere tijd wegaan, omdat onderhuurders vaak minder betrokken zijn bij het hofje en ook minder verantwoordelijkheid nemen, zoals voor schoonmaak en vrijwilligerswerk voor Doopsgezind Amsterdam.

De Zon'shoffers worden gevraagd om samen met ons die criteria op te stellen. Tot die tijd gelden de huidige regels en worden alle aanvragen voor onderhuur individueel behandeld.

HET DOPERSGESPREK

Ieder mens, ieder verhaal doet ertoe

Op **dinsdag 10 december** spreekt Zwanine Siedenburg, geestelijk verzorger bij het Drugspastoraat Amsterdam, over haar project Walk of Life. Zij tekent de verhalen op van verslaafden en daklozen, met als uitgangspunt: 'Ieder mens doet ertoe, ieder verhaal doet ertoe'.

Walk of Life werkt aan het opzetten van een landelijk netwerk van vrijwilligers, met als doel het vastleggen van levensverhalen van daklozen en verslaafden, waarin ook hun laatste wil wordt opgenomen. Zo krijgen zij een gezicht, en worden ze in de gelegenheid gesteld de regie over hun leven en hun levenseinde te behouden. Via een database worden de verhalen met het sociaal testament toegankelijk voor allen die het aangaat. Eerder was Zwanine Siedenburg kerk- en buurtwerker in Amsterdam Westerpark en diaconaal werker kerk en buurt voor de Protestantse Kerk Nederland in Rotterdam. Zij studeerde Theologie aan de Christelijke Hogeschool Windesheim.

Dinsdag 10 december, Singelkerk, 20.15 uur.

Aanmelding via:

<https://www.doopsgezindamsterdam.nl/events/> of 020-6234588.

Er is een beperkt aantal plaatsen beschikbaar. Met je aanmelding rekenen we op je komst!

Fotograaf: Ruben Timman

Lunch met nieuwe vrienden van de gemeente

Op **zondag 19 januari** zal de jaarlijkse lunch met nieuwe vrienden van de gemeente plaatsvinden, na de dienst om ca. 13.00 uur.

De nieuwe vrienden krijgen persoonlijk een uitnodiging. Rimke van der Veer (vz. kerkenraad) en ds Ewopud Roos zullen aanwezig zijn om te vertellen over de gemeente en vragen te beantwoorden.

Alle gemeenteleden zijn welkom voor een wederzijdse kennismaking.

Wel even tijdig aanmelden!

Muziekmiddag voor onze gemeenteleden

Zondagmiddag 2 maart 2025

Vanuit de muziekcommissie van de Singelkerk is het idee ontstaan om muzikaal talent uit onze gemeente een podium te geven. U bent daarom niet alleen van harte uitgenodigd om te komen luisteren, maar we zijn vooral ook op zoek naar gemeenteleden, vrienden en andere betrokkenen van de Singelkerk die hun muzikaal talent ten gehore zouden willen brengen. Dit kan solo zijn, of in samenwerking met andere musici. Er is geen leeftijdsgrens, er is dus ook zeker plaats voor kinderen!

Wanneer u een muziekstuk zou willen spelen of zingen dan kunt u zich opgeven door een mail te sturen naar de organist van de kerk, Jeroen Koopman (jeroenkoopman@live.nl). Hij zal vervolgens het programma samenstellen. Voor pianisten is er ook de mogelijkheid om een muziekstuk op het orgel te spelen.

We hopen op veel reacties en aanmeldingen en verheugen ons op deze middag.

Zondagmiddag 2 maart 2025

– Aanvang: tegen 13.00 uur - na de dienst en een gezamenlijk broodje.

BEGIN DEZE MAAND UITGEKOMEN: **Doopsgezinde Bijdragen** NR. 49/50

Het is een lijvig nummer geworden. Meer dan de helft van de pagina's wordt ingenomen door artikelen die nader ingaan op de bemoeienis van de Doopsgezinden in de 16de tot 18de eeuw met slavernij en slavenhandel.

R. Lambour bespreekt het VOC-verleden van de Amsterdammer Cornelis Pronk en Thomas Hope: ...chinees porcelein en roofgoed uit Sri Lanka. Pronk was een zoon van een doopsgezinde graanhandelaar. Hij werd bekend door zijn topografische tekeningen en ontwerpen voor chinoiserie serviezen. De Amsterdamse succesvolle bankier Thomas Hope, een Quaker, was in 1731 overgekomen naar de doopsgezinden in Amsterdam. Hem en zijn broer/compagnion werd enkele jaren later aangeboden toe te treden tot de kerkenraad, wat ze beide afwezen.

P. Visser, oud-hoogleraar doperse geschiedenis, bespreekt in drie artikelen Doopsgezinden en slavernij: privé profijt, en publiek protest.

En dan ook nog een paar andere artikelen, zoals van Alfred van Wijk over weerloosheid in doopsgezinde catechisatieboekjes.

Een interessant nummer voor wie nog meer wil weten over doopsgezinden en slavenhandel/kolonialisme.

Doopsgezinde Bijdragen, Nieuwe Reeks, is een uitgave van de Doopsgezinde Historische Kring.

Mieke Krebber

*Tibout Regters (1710-1768): doopsgezind echtpaar
Gijsbert Antwerpen Verbrugge en Maria Hooft.*

4-daagse busreis naar Zürich

Op **29 mei 2025, Hemelvaartsdag**, wordt in de prachtige, oude binnenstad van Zürich, gevierd dat het dan 500 jaar geleden is dat daar een groep volwassenen opnieuw gedoopt werd. Deze 'wederdoop' wordt gezien als het symbolische begin van het anabaptisme. Hoewel de Nederlandse Doopsgezinden een andere historie hebben, willen we deze mijlpaal graag meevieren. Gaat u ook mee met deze interessante gemeentetrip? Er is nog plaats.

Woensdag 28 – zaterdag 31 mei 2025

- Kosten: € 525,- pp. Incl.: reis per bus, 3 overnachtingen in 4* hotel in Zürich, 3x ontbijt en 3x diner
- Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Rimke.vanderVeer@DoopsgezindAmsterdam.nl
- Aanmelden kan via de link die op de website van Doopsgezind Amsterdam staat.

Nina Schroeder is deskundig op dit terrein en zij zal daarom een informatiebijeenkomst houden over de verschillen tussen de Zwitserse en Nederlandse doopsgezinden en over de aard van de festiviteiten in Zurich.

Het team

Essemie van Dunné
voorganger, jongeren-
en opbouwwerker
in Noord
t 06 48 35 07 25
e.vandunne@
doopsgezindamsterdam.nl

Joke van der Heide
jongerenwerk
t 06 17 96 43 71
j.vanderheide@
doopsgezindamsterdam.nl

Henk Leegte
predikant
t 06 45 62 62 70
h.leegte@
doopsgezindamsterdam.nl

Ewoud Roos
predikant
t 06 34 11 50 00
e.roos@
doopsgezindamsterdam.nl

Liliane van der Steur
jeugdwerker
t 06 21 39 75 44
l.vandersteur@
doopsgezindamsterdam.nl

Collectebestemmingen

1 december – Stoelenproject

Het Stoelenproject is de meest laagdrempelige avond- en nachtopvang van Amsterdam. Van 15 september tot 30 april realiseert men, sinds 1989, ieder seizoen weer 12.000 overnachtingen met 90 vrijwilligers. De opvang is sober, maar veilig, warm en gratis. Elke avond en nacht verblijven er 50 daklozen in deze opvang aan de Marnixstraat.
NL42 INGB 0001 3205 98 t.n.v.
Stoelenproject, Amsterdam

8 december – Stay Tuned!

De Stichting StayTuned is opgericht in april 2021. Zij streeft naar een orgelcultuur met een gezonde toekomst die wordt geschraagd door de aanwas van jonge enthousiaste organisten. Zij wil kostbaar monumentaal erfgoed in stand én in gebruik houden. Zij wil jong publiek inspireren. Zij streeft naar talentontwikkeling van orgel=spelende jongeren/ tieners. Voor meer informatie: <https://staytunednu.weebly.com/stichting.html>
NL57 TRIO 0320 2048 39 t.n.v. Arjan Schippers

15 december –ADS-collecte t.b.v. projecten voor gemeentebouw

NL19ABNA0243493886 t.n.v.
Alg. Doopsgez. Sociëteit te Amsterdam,
o.v.v. gemeentesteuning

22, 24 en 25 december – Collecte voor de eigen gemeente

De opbrengst van deze collecte is bestemd voor projecten van de gemeente, zoals muziek, bijzondere bijeenkomsten etc.
NL16INGB 0000 78 0000 t.n.v. Verenigde Doopsgezinde gemeente Amsterdam

5 januari – Stoelenproject

zie 1 december

19 januari - Stay Tuned

zie 8 december

26 januari – 'Uit het Krijt'

Met het project 'Uit het Krijt' worden kwetsbare mensen met beperkte schulden (maximaal € 5.000,-) geholpen bij het simpel en snel aflossen van schulden. In de meeste gevallen komt deze groep met beperkte schulden niet in aanmerking voor een schuldhulpverleningstraject. Nadat aan een aantal criteria is voldaan, worden de schulden binnen vier weken door het project 'Uit het Krijt' afgelost, waarbij vervolgens altijd begeleiding wordt gegeven om niet opnieuw schulden te krijgen.

NL26 TRIO 0379 4247 70 t.n.v. De regenboog groep, ovv "Uit het Krijt"

2 februari – PWA-Manege Amsterdam

PWA (Prins Willem-Alexander) Manege is de plek waar de Vereniging Paardrijden Gehandicapten haar activiteiten organiseert. De manege is gevestigd aan de Loosdrechtdreef 9, 1108 AZ Amsterdam Zuid Oost

Donaties welkom op bankrekening:
NL88 INGB 0005 0720 21.

Als u niet in de dienst aanwezig kon zijn en toch iets wilt bijdragen aan het project kunt u dat via het aangegeven bankrekeningnummer doen of via de Givt-app.

December 2024 – Januari 2025

(kerkdiensten: zie achterkant)

• Di 10 dec	Dopers Gesprek: Z. Siedenburg	Singelkerk	20.15
• Za 14 dec	Franse Chansons	Singelkerk	20.00
• Di 17 dec	Leeskring Psalmen o.l.v. M. Krebber	Singelkerk	14.30
• Do 19 dec	Adventsmiddag o.l.v. E. Roos	Singelkerk	14.00
• Za 11 jan	Wereldwerkfestival	Dopers Duin	9.30
• Zo 19 jan	Lunch met nieuwe vrienden	Singelkerk	ca. 13.00
• Di 21 dec	Leeskring Psalmen o.l.v. M. Krebber	Singelkerk	14.30
• Do 30 jan	Bijbelaars o.l.v. E. Roos	Singelkerk	11.00

Toelichting

14 december **Franse Chansons** door leerlingen van de Academie voor theater en dans. Kaarten via eventix, via website doopsgezind Amsterdam, agenda. (<https://www.doopsgezindamsterdam.nl/events/franse-chansons-amsterdam>)

Wereldwerkfestival en Nieuwjaarsbijeenkomst

Op 11 januari volgend jaar vindt het festival van Doopsgezind Wereldwerk plaats. Het wordt weer een dag van ontmoeting, met workshops en veel ruimte voor gesprek. Ook is er een jongerenprogramma. Het thema dit jaar is: 'imagine' – 'stel je voor'. Meer informatie en aanmelden via de website van Wereldwerk, <https://dgwereldwerk.nl>.

Kopij voor het volgende nummer vóór **11 januari 2025** sturen aan Mieke Krebber
Mail: m.krebber@chello.nl
Adres: Dulcie Septemberpad 73, 1093 NK Amsterdam (telefoon 020-6731926).

De redactie behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet op te nemen.

Secretariaat en administratie

Singel 452
1017 AW Amsterdam
kerk (020) 623 45 88
kosterij@doopsgezindamsterdam.nl
secretariaat (020) 624 65 73
secretaris@doopsgezindamsterdam.nl
boekhouding (020) 627 70 72
gironummer
NL11INGB0000141442 (VDGA)
website:
www.doopsgezindamsterdam.nl
website van de ADS: www.ads.nl

COLOFON

idA, in dit Amsterdam
Maandblad voor geloof
en gemeentelven van
Doopsgezind Amsterdam.

Redactie

Joke van der Heide
Thijs van Hoogstraten
Karen Lammers
Liliane van der Steur
Wim de Vries Lentsch
Mieke Krebber (eindredacteur)

Ontwerp en realisatie

Ontwerpgroep Lâle, www.lale.nl
(033) 462 46 93

Verzending idA via het secretariaat:
e-mail: secretaris@doopsgezindamsterdam.nl

KERKDIENSTEN DECEMBER 2024 - JANUARI 2025

	Singelkerk Centrum 10.30 uur	Meerpad Noord 10.15 uur	Collectebestemming
1 december Avondmaal	ds H. Leegte	E.M.L. van Dunné*	Stoelenproject NL42 INGB 0001 3205 98 t.n.v. Stoelenproject, Amsterdam
8 december	ds E.C. Roos*		Stay Tuned NL57 TRIO 0320 2048 39 t.n.v. Arjan Schippers
15 december	ds J. van Aller	E.M.L. van Dunné*	ADS projecten Gemeenteopbouw NL19ABNA0243493886 t.n.v. Alg. Doopsgez. Sociëteit A'dam, o.v.v. gemeenteondersteuning
16.00 uur H4H Advents- dienst	Alle voorgangers van de vier kerken <i>Locatie: Singelkerk</i>		
22 december Kinderkerst	L. van der Steur en J. van der Heide*		Doopsgezinde Gem. A'dam NL16 INGB 0000 7800 00 t.n.v. Verenigde Doopsgezinde gemeente Amsterdam
24 december Kerstavond- dienst	22.00 uur Ds H. Leegte	21.00 uur E.M.L. van Dunné*	Doopsgezind Amsterdam NL16 INGB 0000780000 t.n.v. Verenigde Doopsgezinde gemeente Amsterdam
25 december Eerste kerstdag	Ds H. Leegte m.m.v. Singelkoor	E.M.L. van Dunné Dienst en Kerstspel met alle kinderen	Doopsgezind Amsterdam NL16 INGB 0000780000 t.n.v. Verenigde Doopsgezinde gemeente Amsterdam
5 januari	ds H. Leegte	E.M.L. van Dunné*	Stoelenproject (zie 1 december)
12 januari	ds H. Leegte*		Stichting Kruispost NL22 ABNA 0437 2953 70 t.n.v. St. Vrienden Kruispost
19 januari	ds E.C. Roos	E.M.L. van Dunné*	Stay Tuned (zie 8 december)
26 januari	ds J. van Aller*		'Uit het krijt' NL26 TRIO 0379 4247 70 t.n.v. De regenboog groep
2 februari	ds H. Leegte?	E.M.L. van Dunné	PWA-manege A'dam NL88 INGB 0005 0720 21 t.n.v. donatie

* **Singelkerk:** Jeugdwerk op zondag 8 december, 22 december (kinderkerst) en 25 december, 12 januari en op 26 januari tevens tienertuin. **Meerpad:** ieder zondag als er dienst is.